

SAMBANDITTER; II

En radio-"gudstjeneste"

Dag Jørgen Høgetveit; februar 2015

1. Søndag 15. februar ca. kl 11.04 begynner de tempelfremmede trommer og rytmer som er alle andre steder enn der den påfølgende melodi skulle tilsi, via NRK P1 lyde fra NLMs Misjonssalen i Tullinsgate, Oslo. Det følges opp av stemmer med betydelige intonasjonsproblemer; det er en irsk 700-talls-salme i Arve Brunvolls oversettelse, som gjøres vold på; "... Rikdom og ære som menneske gjev, er ikkje meir enn den morknande vev."
2. Seansen kalles gjennemgående "gudstjeneste"; vi møter den kvinnelige hoved-liturg samt med-liturgen. Det opplyses om taler og at barna går til søndagsskole under påfølgende barnesang.
3. Mér sang; h^opsa - "alle-alle-vil vi ha med ..." - h^opsa; "Jeg er trygg hos deg" i sentimental-versjon; "På Golgata stod det er kors"; det dunker og dasker for anledningen 'på Golgata'. Men skulde engang blive kold...
Barna er gått. Ser man dem noen gang igjen?
4. Trosbekjennelse v. hoved-liturg.
5. Misjons-info / kollekt og kollekt-sang: "Lovsyng vår Herre" til mér gitar-drag og dunk; "La mig slippe for dine larmende sanger! Jeg vil ikke høre på ditt harpespill." (Am.5,23)
6. Prekentekest, Joh.12,20-23; leses fra 'Bibel 2011'; "Slik lyder Herrens ord", men det gjør det altså ikke, og det er ingen liten sak. (Kort tekstgjennomgang: V.20 innledes med et "men" som i BS11 er strøket. De aktuelle grekere som (v.21) gikk til Filip, "spurte ham, siende"; "spurte ham" strøket. "Andreas og Filip" (v.22) synes 'konvertert' til "sammen". V.23 innledes med et "men" som er strøket.)
Trór man i NLMs Misjonssalen Herren Jesu ord i Åp.22,18-19?
(Se videre D.J. Høgetveit; "Sagrustens brikker"; gjestekommentar; kommentar-avisa.no ; feb. 2015.)
7. "-Sjelen er urolig inntil den finner hvile i Gud", gjengir taleren Augustin, og ingen tilstedeværende har inntil talen fått anledning til 'sjelefred'; de som evt. så langt er 'høy' på stedets musikk har ingen årsak å forveksle dette med å eie Guds fred.
Hva godt måtte være i talen er ill-forberedt med forutgående og må slukkes av det efterfølgende.
"-Den eneste sikre kilde til å kjenne Jesus er Bibelen", sier taleren som tok utgangspunkt i kvasi-bibelen og derved leder uinformerte tilhørere til samme.
8. "Du ser kanskje Jesus ...?"; sang, piano og fløyte. Sangeren tref-fer tonen.
9. Tekstlesning; 'Bibel 2011'.
10. Lydteppe ... intonasjonsproblemer igjen; det starter dunke "... å pris hans navn som ...", "Jesus gav sitt liv, eg vil gje han alt; sjela mi er kvit som snø ..."
11. Seansen kalles fremdeles "gudstjeneste"; det er bønn; vekselvis hoved- og med-liturg.
12. "Herrens bønn", (en uheldig benevnelse); "Vår Far ... la oss ikke komme i fristelse ..."; 'Bibel 2011'.
13. Mot avslutning.

14. "Gud vil ikke miste en eneste en"; det dunker, det er sentimentalt igjen.

15. Velsignelsen. En kvinne nr. 16 tiltrer liturg-korpset og sier forsamlingen kan reise seg, hvorpå "lovsangs-bandet" drar igang "Herrens-vel-sig-ne-deg-og-be-vå-re-deg", og således "skal de" garantert ikke "legge mitt navn på" folket. (4.Mos.6,27)

"-Man skal kunne kjenne igjen forsamlingen Misjonssalen i innholdet, og i sangen og musikken som sendes på radioen, forteller Jan Erik" Lehre, forsamlingsleder. "-Vi har til vanlig en fin variasjon i møtene, så dette vil ikke oppleves som noe brudd i vår vanlige møterekke." (Utsyn 6. februar.)

Jeg kjenner ikke "igjen forsamlingen Misjonssalen"; jeg tror ikke min far gjør det heller. Min farfar (eller min morfar som jevnt gikk i Misjonssalen) ville ikke kjent igjen fhv. Forbundssalen. Ikke min oldefar, ei heller min tipp-oldefar, ville opplevet gjenkjennelse ved slikt kinamisjons-møte.

Det antaget gjenkjennelige må skrive seg fra en nyere tid, en tid da Misjonssalen også begynner bli 'spiselig' hos NRK.

F"orsamlingen Misjonssalen" synes dominert av "verden" og er ikke lenge et sted man bør henvise mennesker i behov av å "bli frelst og komme til sannhets erkjennelse" (1.Tim.2,4).

Denne forsamlingen må antages forlengst forlatt av kristne som hverken orker eller på annen måte ser det mulig være delagtig i hennes synder.

Ved kommende P1-"gudstjenester" fra Misjonssalen, vil kvinnen også ha inntaget lære-stolen.

Fra ordboken:

1.Gudstjeneste: Offentlig gudsyndyrkelse i tradisjonsbestemte former ... egtl. 'handling som man tjener Gud ved'.

2.Liturg: Leder av gudstjenesten, prest som utfører de deler av gudstjenesten som hører til altertjenesten (sang, tekstlesning og bønner).

3.Kvasi: Uekte; som ligner ... lat. quasi, likesom.